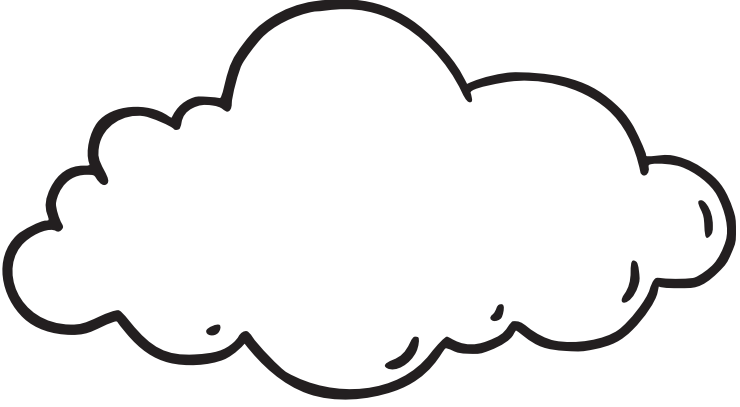

Bircan Yıldırım

HAYAT CESURLARA TORPİL GEÇER

DESTEK YAYINLARI: 924
KİŞİSEL GELİŞİM: 166

BİRCAN YILDIRIM / HAYAT CESURLARA TORPİL GEÇER

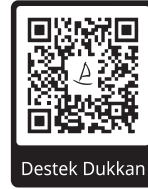
Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumalioğlu
Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Yayın Koordinatörü: Özlem Esmergül
Editör: Devrim Yalkut
Kapak Tasarım: İlknur Muştı
Sayfa Düzeni: Cansu Poroy
Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak
Sesli Uygulama: Mesut Güngör, Dijital Meydan

Destek Yayınları: Nisan 2018
1.-44. Baskı: 2018
45.-290. Baskı: 2019
291.-375. Baskı: 2020
376.-380. Baskı: Mayıs 2021
381.-390. Baskı: Haziran 2021
Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-605-311-395-9

© Destek Yayınları
Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul
Tel. (0) 212 252 22 42
Faks: (0) 212 252 22 43
www.destekyayinlari.com
info@destekyayinlari.com
facebook.com/DestekYayinevi
twitter.com/destekyayinlari
instagram.com/destekyayinlari

Deniz Ofset – Çetin Koçak
Sertifika No. 48625
Maltepe Mahallesi
Hastane Yolu Sokak No. 1/6
Zeytinburnu / İstanbul

Bircan Yıldırım

HAYAT CESURLARA TORPİL GEÇER

*Uçurumun kenarındaysan cesaretli
olmaktan başka çaren yoktur!*

Yazar Hakkında

Denizli’de doğdu. İlk ve ortaöğrenimini Almanya’da tamamladı. Daha sonra İzmir Buca Lisesi’nden mezun olan Bircan Yıldırım, Cumhuriyet Üniversitesi Sosyoloji bölümünü bitirdi. Mezun olduktan sonra Milli Eğitim Bakanlığı’nda kadro lu felsefe grubu öğretmenliğine atandı. Uzun yıllar öğretmenlik yaptı.

Beynimizin özellikleri, insan psikolojisi ve kuantum felsefesi alanına her zaman özel bir ilgi duymuş, araştırmalarının büyük çoğunluğunu bu alanda sürdürmüştür. Daha fazla bilgiye ulaşabilmek için birçok değişik şehirlerde farklı eğitim ve seminerlere katılan Yıldırım, uzun yıllar nefes, meditasyon teknikleri ve yaşam terapisi ile kendisini şifalandırmak amacıyla çalışmıştır. Enerji çalışmalarını büyük bir titizlikle ve sevgiyle her gün kendisine uygulamıştır. İçindeki çocukla kucaklaşmanın verdiği mutluluğun anlatılamayacağına ancak deneyimlenebileceğine ve bu keyifli keşif yolculuğunun bir ömür boyu devam edeceğine inanmaktadır. Daha çok insanı içindeki iyileşmeyi, sevgiyi bekleyen yaralı çocukla buluşturmayı ve gerçek mutluluklarını yakalayabilmelerini sağlamak en büyük hedefidir. “Kendini sev, hayatını sev!” Yıldırım’ın başlıca yaşam felsefesidir. Yıldırım aldığı tüm eğitimlerden elde ettiği sentezlerle Yaşam Terapisi’ni geliştirmiş ve danışanları üzerinde izlediği hızlı dönüşüm ve iyileşme sürecinden sonra en büyük hedefi “Yaşam Terapisi” tekniğini tüm dünyaya yaymak olmuştur. Yıllardır kendi ve danışanları üzerinde uyguladığı bu terapiyi özellikle nefes çalışmaları ile yoğun olarak desteklemektedir.

Instagram: @bircanyildirim_
Facebook: Bircan Yıldırım Yazar
Twitter: @bircanyildirim_
Web: www.bircanyildirim.com
Youtube: Bircan Yıldırım

Aldığı Eğitimler

Aile Danışmanlığı Eğitimi, Nefes Koçluk Eğitimi, Nefes Terapisi Eğitimi, Çocuk Nefes Eğitimi, Yaşam Koçluğu Eğitimi, Öğrenci Koçluğu Eğitimi, EFT (Duygusal Özgürleşme Tekniği) Eğitimi, Kuantum Düşünce Tekniği Eğitimi, Hızlı Okuma Eğitimi, Hafıza Teknikleri Eğitimi, Ho'oponopona Eğitimi, Kozmik Enerjiler Eğitimi, Reiki, Access Bars Eğitimi, Kısa Süreli Çözüm Odaklı Danışmanlık, Çocuk BDT Eğitimi, BDT Depresyon Eğitimi

Verdiği Eğitimler

Sertifikalı Yaşam Terapisi Eğitimi
İyi Hisset, İyi Yaşa
Kendini Sev, Hayatını Sev
Yaşam Terapisi ile Bilinçaltı Çalışması
İçimdeki Ben
Hayalimdeki Aşkını Yaratıyorum
Motivasyon İçerikli Eğitimler

Teşekkür

Beni yüreklendirip desteklerini benden esirgemeyen, her zaman yanımda olan, beni olduğum gibi her halimle kabul eden canım ailem ve değerli okurlarım, sizler benim “iyi ki”lerimsiniz! Biz sevgi dolu kocaman bir aileyiz artık! Emin olun sizler olmasanız bu kitap da olmayacaktı! Harika bir enerjiniz var ve aramızda çok güçlü bir bağ oluştu! Yaşam enerjimi önce Yaradan’dan sonra sizlerden alıyorum, iyi ki varsınız! Yaşamı ve sizleri seviyorum Yaradan’dan ötürü! Hepimizin yolu aynı, hepimiz Yaradan’a yürüyoruz! Yolda sizlerle karşılaşmam en büyük armağanımdır!... Ah evet bir de bu süreçte duygularımı coşturan, şarkılar ve kokusuyla beni büyüleyip ilham kaynağım olan kahveler, sizler de iyi ki varsınız:))

Terk edilince aşktan daha güçlü bir duygunun,
intikam duygusunun pençesine düşen Dilhun'un
bireysel aşktan ilahi aşka ulaşma serüveninde
yolu Vaveyla ve Logos'la kesişir.

İntikam duygusunu başarıya dönüştürme
sürecinde, yaşamdaki en ufak bir zerreciğe dahi
zarar veremeyecek kadar iyiyken
nasıl bu kadar kötücül bir insan olabildiğini
adım adım sorgular.

VAVEYLA: Merhaba. Uzun, tutkulu ve gizemli bir yolculuktan döndüm. Hayatımın serüvenini yaşadım. Bu yolculuk neye mi yaradı? Çıkardı bütün eksikliklerimi ortaya, sınadı tüm bedenimi ve ruhumu! Yargıladı tüm geçmişimi. Aşılmaz gibi görünen engellerin, sınırların, sevginin gücüyle aşılabileceğini gördüm. Uzun acılardan ve zorlu savaşlardan sonra ortaya çıktı, önümdeki aydınlık günler. Beni nasıl da incitmişti ruhumun derinliklerinden gelen sessiz çıglıklarım. Günler boyu ürkerek ve tiksinererek saklandığım kahredici korku nöbetleriyle sarsıldığım, kendimden geçtiğim o karanlık günler artık geride kaldı. Şaşırtıcı bir gerçeği bulmanın en kesin en kestirme yolunun aklımı kullanmak olduğunu öğrendim. Yaradan'ın aşkıyla yaşam yolculuğuma devam ederek her şeyi mucizevi şekilde daha önceden görmediğim biçimde yeniden görmeye başladım. Zihnimin derinliklerinden gelen belirsiz, biçimden yoksun, karışık olan her şeyden özgürleştim. Artık daldan dala konan sisli düşüncelerle hiçbir işim yok. Hiçbir işe yaramayan acının bu dünyada bir insanın başına gelebilecek en korku verici şey olduğunu öğrendim. Bu yolculukta onunla, Logos'la tattığım sevinç ve acı Yaradan'dan gelen büyük bir armağandan başka bir şey olabilir miydi? Bütün iyi ve kötü yanlarımla ve olanca gücümle çalışıp çabalayarak her türlü güçlüğü yenmiş, bugünkü diri ve sağlam kişiliğimle her yeni doğan güneşini umutla karşıladığım için kendimle gurur duyuyorum. İnsanın kendisine yapacağı en büyük iyilik kendi acıklı güçsüzlüğünü büyük bir hoşgörüyle kucaklayabilmesidir.

Zihnimdeki bu huzur verici düşüncelerle sahilde dolaşırken eski günlerim geldi bir anda aklıma. Bunalımlı dönemler, haftalarca süren yıkıcı sarsıntılar. Kendimi tanıyamadığım, bana neler olduğunu bilemediğim günler. Kendimle hiçbir bağlantımın kalmadığı, kendimden tamamen koptuğum günler. Hiçbir şeyin anlamının kalmadığı... Acı çektiğim buralara adım atmak istemediğim. Adım atsam da keyif alamadığım hiçbir şey hissetmediğim, ölü balık gibi baktığım günler. Kendimi nasıl da kaybetmişim? Ne günlerdi ama... Ne kadar acı dolu, sancılı günler. Tünelin sonundaki ışığı göremeden tünelin karanlığına tutunup kayb olduğum, Logos'la tanışmadan önceki hayatım. Şimdi öylesine değiştim öylesine huzur doluyum ki... Dünya yine hiç değişmedi, çevremde yine pek çok kötülük ve adilik var ve ben bunları şimdi çok daha açık bir biçimde görüyorum. Yargılamadan kabul edip saf sevgide kalabiliyorum. Tüm bunlara rağmen hayatı artık yaşamaya değer buluyorum. Belki de ilk kez kendi hayatımı yaşayabildiğim ve kendim olabildiğim için. Bu benim için çok heyecan verici müthiş bir macera... Yaşamı sürdürmek bana anlamsız geliyordu çünkü hiç istemediğim ve her an gözden çıkarabileceğim kendime yabancılaşmış bir hayat yaşıyordum. Yine her şeyi kontrol edemiyorum tabii ki, üzüldüğüm, acı çektiğim sorunlarımın olduğu süreçler oluyor ama onlara tutunmuyorum artık. Önümden geçen sisin dağılacağını bildiğim gibi olumsuz düşüncelerimin de dağılacağını biliyorum. Cesurca sisin içinden yürüyüp geçebilmenin özgürlüğünü yaşıyorum artık. Bu anlatılmaz müthiş bir duygu. Kendinle gurur duyuyorsun. Eski sen ile kendini kıyaslıyorsun, olumlu yönde ne kadar değişmiş olduğunu görebiliyorsun. Geldiğin noktayı görebilmek, kendi gücüne inanmak ne kadar güçlü bir duygu Allahım. Denizin

kokusunu alabilmek, rüzgârı hissedebilmek, martıların sesini duyabilmek, bunların hepsi birer mucize. Tıpkı çocukluğumdaki yabanmersinleri arasındaki varoluşun gücünden gelen mucizeyi hissetmem gibi. Yüreğimdeki Yaradan'ın sonsuz aşkını ve O'nun gücünü her an hissediyorum. İnişli çıkışlı günlerimi hatırlatan hırçın dalgalar artık beni korkutmuyor. Aksine bana daha güçlü olmayı, anda kalmayı, olaylara ve sürece tutunmamayı, akıp gitmeyi hatırlatıyor. Su gibi olmayı öğrendim bak Logos. Sayende hayattan keyif almayı, nefes almayı öğrendim. Çektiğim acıların, yaşadığım sıkıntıların beni bu kadar büyüteceğini inan hiç düşünmemiştim. Sadece ben değil, ben değişince tüm dünyam değişti biliyor musun Logos? Çocuklarımın kahkahaları, eşimin dokunuşu, bankadaki dostların tavırları, pazarda tezgâhtarın davranışlarına kadar her şey değişti. Kaybetmekten korkmuyorum! En iyi dostum kim biliyor musun? En iyi kiminle zaman geçiriyorum? Evet doğru tahmin ettin. Kendimden hiç sıkılmıyorum. Yapacak o kadar çok şeyim var ki! Kendimle zaman geçirmek beni büyütüyor, besliyor biliyor musun Logos?

LOGOS: Selam Vaveyla, sesin ne kadar coşkulu geliyor. Nefes nefese konuşuyorsun, heyecanını hissediyorum. Biliyorum Vaveyla, geldiğin noktayı her şeyi biliyorum. Harika işler başarıyorsun. Kendi aklını kullanmayı ve kendine güvenmeyi öğrendin.

VAVEYLA: Çok zor günler geçirdim Logos, biliyorsun işte. Dipsiz kuyulardan, ucu görünmeyen karanlık tünellerden sen çıkardın beni ama şimdi kendi şarkımı söylüyor kendi dansımı yapıyorum. La la la laaa!...

LOGOS: Işığına sahip çıkmayı sen seçtin Vaveyla! Biliyorsun ben senin akılcı yönünüm, sana ve tüm insanlığa

Yaradan'ın armağanıyım. Yolun hep aydınlık olsun ama öğrendiklerinin diğer insanlara faydası olabilmesi için çaba göstermelisin. İnsanlar acı çekiyor. Benimle ne kadar çok kişiyi tanıştıırırsan hepinizin tekâmül süreci hızlanacak ve ilahi düzene hizmet etmiş olacaksınız. Biliyorsun ben her insanın içinde var olan akılcı yönüm ama insanlar artık görmüyor, duymuyor ve hissetmiyor. Dünya çok hızlı bir şekilde değişiyor. Sen kimsin Vaveyla? Sen içinde taşıdığın diğersin. Sen düşüncelerinin gücüne ve aklına inanıyorsun. Ama diğerleri sürekli ötekinin arzusu olmaya çalışıyor. Ötekilerin beklentilerine göre davranışlarını belirliyor. Onlar gerçeklerden kaçıyor. Benimle tanışmayan herkes kendi içindeki boşluğu arıyor. Bu süreçteki talepleri ise diğerinin sevgisi. Parayı da, başarıyı da, kariyeri de, saygıyı da ötekinin ilgisi için istiyor. Arzuladığı şeyi gerçekten istemiyor. İsteyince heyecanını hemen kaybediyor. Sürekli zavallı bir şekilde bir hazdan diğerine koşup duruyorlar. Arzuladıklarına ulaştıklarında içlerini yeni bir boşluk duygusu kaplıyor. O boşluğa hemen yeni bir şeyler koymaya çalışıyorlar. Ama o boşluğu hiçbir zaman dolduramayacaklar. Ta ki benimle tanışıp akıllarını kullanmayı öğreninceye dek. Tüm canlıların hareket edebilmesi için boşluğa gerek var. O boşluğu ancak akıllarını kullanarak Yaradan'ın aşkı ile doldurabileceklerini bilmiyorlar. O boşluğu hep başka şeylerle doldurmaya çalışıyorlar. İnsanları bir arada tutacak olan şey sevgidir. Sezgisel yönünü giderek kaybeden günümüz insanının tek kurtuluşu aklını kullanarak diğerleriyle yeniden bağ kurmaktır. İçinizdeki boşluk anlarında Yaradan'ın aşkıyla birbirinizin sevgisini hissedebilmelisiniz. Merak etme dünya giderek daha iyiye ulaşıyor. Sizleri bir arada tutan Yaradan'ın gücüdür. İnsanlara yüreklerinden Yaradan'ın aşkını hiç eksik etmemelerini

ve akıllarını kullanmaları gerektiğini öğretmelisin Vaveyla. İnsan önce anne rahminden sonra da anne memesinden ayrıldı. Bu süreçte derin bir boşluk duygusu hissetti. Bunların yerine dili koyarak, konuşarak bu eksikliğini, sessizliği ve boşluk duygusunu kapatmaya çalıştı. Ama o boşluğu, o eksikliği, o sessizliği asıl Yaradan'ın aşkının kapattığını unuttu. Bebeğin anne memesinden ayrıldığı andan itibaren hissettiği boşluk duygusu tüm hayatı boyunca en derin olanıdır. Allah yaşamdaki tüm boşlukları, sessizlikleri, kendisinden akan sevgiyi hissedip dili aracılığıyla diğer insanlara da aktarabilmesi için bırakmıştır. Ama insanlar boşluk anlarında akan Yaradan'ın aşkını hissedemediği için dilini her geçen gün daha da yıkıcı kullanıyor. Sevgisiz, amaçsız ve boş... Herkes bir şey arıyor ama kimse ne aradığını bilmiyor. Oysaki herkes o boşluk anlarında yaşamın anlamını, Yaradan'ın aşkını arıyor. Yaşamdaki tüm boşluk anları ve sessizlikler insanların Yaradan'ın aşkını hissedip yaşamı daha anlamlı kılmaları için vardır. İki kelime arasındaki boşluklar, kayıp süreçlerinde yaşanan boşluklar ve daha niceleri... Bir arada kalmanız ve mutlu olabilmeniz için sevgi sözcüklerinin olması gerekiyor. Bu sevgi sözcükleri ise ancak ve ancak sessizlikte duyulabilir. Sizi ideolojiler, kurumlar, dernekler aynı çatı altında tutmaya yetmiyor artık. Sizin yeni yepyeni bir şeye ihtiyacınız var. Sizi bu süreçten sonra bir arada tutabilecek tek şey aklınızın gücünü kullanıp tüm sessizliklerdeki sevgiyi hissedip bunu paylaşmanızdır.

Biliyorsun Vaveyla birçok kişi bilinçaltını değiştirmeye çalışıyor. Oysaki sizi yüzde doksan dokuz oranında bilinçaltınız yönetse de tüm seçimlerinizi yaptırıp karar vermenizi sağlayan kısım yüzde birlik etkisiyle beyninizin ön kısmıdır,

yani serebral korteks, düşünen beyin. Çünkü her zaman son kararı veren bilinçli zihninizdir! Bilinçaltı derya deniz ve bunu değiştirmek neredeyse imkânsızdır. Değişimin tek çözüm yolunun bilinçli zihnin güçlendirilip akıllı olmaktan geçtiği tüm insanlığa aktarılmalı!

Birçok insan hastalanıyor, iflas ediyor, aldatılıyor, acı çekiyor. Çözüm olarak da üretilen birçok şeyin pek de işe yaramadığı ortada. Çünkü ilahi düzen saf sevgiye doğru tekâmül ediyor, ilerliyor ve içinde artık direnen, kin, öfke, hırs içeren hiçbir şeyi barındırmak istemiyor. Çünkü kendisini arındırıyor. Sadece saf sevgide kalabilenlere yer açıyor. İlahi düzende zorlamadan, direnmeden, yarışmadan, öfkelenmeden, intikam duygusu gütmekten yürüyenlere açılmayacak kapı yoktur! Bunları ve daha birçoğunu insanlara aktarman için dünyanın sana ve senin gibi yüksek bilince sahip kişilere çok ihtiyacı var Vaveyla!

Bu diğer insanlara uzattığın yardım eli, senin gelişim sürecinin tamamlanması için de oldukça önemli. Kazandığın bu gücü diğerlerinin faydasına kullanmak senin görevin olmalı. Böylece daha mutlu ve verimli bir hayat yaşayacaksın.

VAVEYLA: O zaman bir yerden başlamamın vakti geldi de geçiyor bile. Örneğin şu sahilde tek başına yürüyen kadındın. Sezgilerim o kadının çok acı çektiğini ve bana ihtiyacı olduğunu söylüyor. Ne dersin?

LOGOS: Biliyorsun hayatta hiçbir şey tesadüf değil. Sen ruhunun sesini dinlemeyi çok iyi öğrendin, hislerinin seni yanılttığını düşünmüyorum. Hadi kolay gelsin Vaveyla! Işığına kavuşturun onu Vaveyla! Biliyorsun her zaman yanı başındayım, bana ihtiyacın olduğunda seslenmen yeterli.

VAVEYLA: Artık acı çeken bir insanın yüreğine kayıtsız kalamayacak kadar güçlüyüm. Bir insan kendini kurtaramıyorsa onu hiç kimse kurtaramaz. Ona kendi gücünü göstermeliyim. Baksana onun gelecekte bir beklentisi kalmamış gibi. Oysaki yine de bir uğraştır beklemek. Bekleyecek bir şeyi, kimsesi olmamaktır asıl korkunç ve acı olan.

Bak öfkesinden kanatırcasına ısırıldığı dudaklarını belli ki hissetmiyor... Bazı şeyleri hazmedemiyor, kabullenemiyor gibi. Her şeyi yakıp yıkmak yok etmek ister gibi bir hali var.

DİLHUN: Sadece ben değil, sadece o değil herkes yok olmalı! Kimse yaşamayı hak etmiyor! Bu benim daha önceden hiç yaşamadığım bir duygu. Allahım ne kadar güçlü bir duygu bu? Ben bu duyguyla ne yapacağım, nasıl baş edeceğim? O benim canımı nasıl yaktıysa ben de aynısını ona yaşatmak istiyorum. Acıtmak, kanatmak istiyorum yüreğinin en derin yaralarını. Göğsümün tam ortasına taş gibi oturdu bu duygu. Çıkarıp atmam istemiyorum da. Hayır o intikam duygusunun yok olmasını istemiyorum. Bu duygu yok olursa onun canını acıtamam. Yemin ederim ki bu duygunun sadece onun canını acıtarak geçmesine izin vereceğim. Ne ilginç, içimi acıtan bu duygu bana zevk veriyor. Bu duygunun sönüp gitmesini istemiyorum.

İçim acıyor, yüreğim çok kanıyor, Allahım bunu neden yaptı bana? Onu hem çok seviyor, özlüyorum, hem de nefret edip intikam almak istiyorum. Beni ne hale getirdi kendimi tanıyamıyorum! Acı çektiren yalnızlık duygum onu yok etme arzumu doğuruyor. Kendimi bir hiç gibi anlamsız ve iğrenç hissediyorum. Ama ne tuhaf, tüm güzellikleri yakıp yıkmalarına, ansızın çekip gitmesine rağmen özlüyorum onu. Bana yaptığı bütün kötülüklere rağmen. Anladım ki; özlemek bir

insanın sahip olabileceği en savunmasız duyguymuş. Ne kadar acı çektirirse çektirsin avuçlarımda kalan birkaç anıya tutunuyorum, onları bırakmakta zorlanıyorum. Darbe üzerine darbe yedim hayattan. Direnme gücüm kalmadı artık. Nasıl oldu da ona bu derece kapıldım ve bana acı yaşatmasına izin verdim? Hayatta defalarca da kendimi kötü ve yenik hissettim ama hiçbir şey onun kadar güçsüz hissettirmedim. Onu asla affetmeyeceğim. Gözyaşlarıma engel olamıyorum, günlerdir perişan oldum ve bunun intikamını elbet bir gün alacağım.

VAVEYLA: Ruhunun karanlık odalarından çıkan çığlıklarının hepsini duyuyor, acılarını ben de şu anda seninle birlikte hissediyorum...

DİLHUN: Sen de kimsin? Çekil git başımdan Allah aşkına hiç uğraşamayacağım seninle.

VAVEYLA: Seni o kadar iyi anlıyorum ki, içindeki güvensizliği, hiçbir şeyin değişmeyeceğine dair olan inancını... Senden sadece bana inanmanı ve güvenmeni istiyorum.

DİLHUN: Benim acım bana yeter. Kim olduğunu bile bilmiyorum, seni daha önce hiç görmedim. Sana inanmamı, güvenmemi istiyorsun. Zaten başıma ne geldiyse insanlara güvenmekten geldi. Bu dünyada bundan sonra hiç kimseye güvenmeyeceğim, anlıyor musun beni? Lütfen beni yalnız bırak.

VAVEYLA: Burada kal, biraz benimle zaman geçir. Kaçma benden hemen. Kim olduğumu ve ne demek istediğimi zamanla anlayacaksın. Zamanın akışına teslim et kendini!

DİLHUN: Ne demek istediğini anlamıyorum. Defol git buradan hadi! Kim olduğunu bile bilmeden sana güvenmemi istiyorsun. Niye güveneyim ki sana? Defol hadi! Senin yardımını isteyen yok.

VAVEYLA: Yaşamında bir sürü belirsizlik var biliyorum. Şu koca dünyada kendini yapayalnız kalmış ve kandırılmış hissediyorsun. Köklerinden ve göğe uzanan dallarından koparılmış bir ağaç gövdesi gibi yaşamın orta yerinde öylece kalakaldığını düşünüyorsun! İnsanoğlu ne halde, benim yaşamım nereye kadar ve ne olacak gibi kafanda cevabını bilemediğin bir sürü soruyla boğuşuyorsun. Bu sorularla zihninde boğuşurken bir de benimle hiç uğraşamayacağını düşünüyorsun. Bu yüzden benim buradan çıkıp bir an önce gitmemi istiyorsun!

DİLHUN: Kimsin sen Allah aşkına?

VAVEYLA: Seni mucizelere götürecek sihirli bir güç olarak düşünebilirsin beni. Ne dersin? Bu hoşuna gitmedi mi?

DİLHUN: Anlamsız ve saçma şeyler söylüyorsun. Anlamıyorum bile dediklerini. Tek bildiğim hissetmemem, hiçbir şey hissetmemem anlıyor musun beni? Seni dinlemenin işe yarayacağını düşünmüyorum. Bana sadece sen değil hiç kimse yardım edemez anladın mı?

VAVEYLA: Seni benden başka hiç kimse anlayamaz şu anda. Seni o kadar iyi anlıyorum ki... Belki hikâyelerimiz farklıydı ama geldiğimiz nokta aynı. Kısa bir süre önce ben de şu anda aynı senin hissettiğin şeyleri hissettim. Hatta daha kötüsünü. Bak sen ne yaşamış olursan ol, ne kadar kırık ve güçsüz hissediyor olsan da yine de dışarıya adım atacak gücü bulabilmişsin kendinde. Bak mesela ben günlerce aynaya bakamadığım, tek bir insanın yüzünü bile görmek istemediğim için günlerce dışarıya adım atmadığımı hatırlıyorum. Ben biraz önce senin haykırışlarını duydum, bana inanmalısın. Aynı süreçten geçmiş bir yolcu olarak seni öylesine derinden hissediyorum ki git desen de gitmem,